

ning, selv om vi indser, at Regeringen fremtidig som hidtil ved adskillige Lejligheder vil være nødt til at gaa imod de Ønsker, vi nærer, selv om vi forstaar, at Regeringen ikke altid gaar de Veje, som Socialdemokraterne kunde ønske fulgt. Vi forstaar de Vanskeligheder, som Regeringen har at kæmpe mod, og vi stiller ikke noget saadant Krav. Vi betragter Tilstanden som saa alvorlig, at vi i denne Tid ikke har Raad til at føre Kamp mod Regeringen, en Kamp, som kun kan have til Hensigt at skabe Vanskeligheder herhjemme. Og vi vil bestræbe os for i vor Politik at give Regeringen en levende Forstaaelse af, at trods al den Uro, al den Uvillie og al den Mistillid, der saas, har den bag sig et Flertal, der giver den ikke blot parlamentarisk Ret, men ogsaa Pligt til at blive og fortsætte, saa længe de vanskelige Forhold er til Stede. Selv om den Politik, som Venstre fører — en Politik, der har til Formaal at undergrave og mistænkeliggøre —, maaske kunde friste Regeringen til at gaa og overlade Styret til andre, saa mener jeg, at naar den har et parlamentarisk Flertal bag sig, har den ikke blot Ret, men Pligt til at blive og fortsætte.

Indenrigsministeren (Rode): Mange af de Spørgsmaal, der tidligere har været drøftede og omtalte af mig, har atter været Genstand for Forhandling, og jeg nødes til at vende tilbage til nogle af dem. Jeg nødes til igen at gøre opmærksom paa, at de Angreb, der fra forskellige Sider rettes mod Højden af den Maksimalpris, der er fastsat, er i deres Indhold Angreb paa en lovlig stedsfunden Vurdering. Og jeg ved ikke, hvorledes de Medlemmer, der har angrebet denne Prissættelse, vilde have, at Regeringen skulde handle, om den kunde gøre andet end godkende den. Jeg ved heller ikke af, at nogle af de Landmænd, hvis Korn er blevet eksproprieret og ansat til den givne Pris, har haft nogen Indvending mod den saaledes af Kommissionen lovlige foretagne Vurdering. Men jeg forstaar vel, at hvis der holdes mange Taler som dem, der er holdte her i disse Dage og ogsaa holdes ude over Landet, kan der selvfølgelig skabes en Stemning, hvorefter enhver Ekspropriation efterfulgt af en Vurderingskommissions lovlige Vurdering

bliver umulig at gennemføre. Men saa er det de Herrer, som sætter sig op imod Loven, thi Vurderingskommissionen har fulgt Lovens Bud om at fastsætte efter sin bedste Overbevisning i Henhold til den Pligt, den havde, hvad der efter dens Skøn var fuld Erstatning. Nogle sætter saa op derimod deres Skøn og anfører Grunde for dette. Mange af disse Grunde kan jeg, set fra et enkelt Synspunkt, vurdere og forstaa. Derfor siger jeg ogsaa, at der kan være Billighedshensyn, som taler for i det enkelte Tilfælde at tilvejebringe en Ordning, som hjælper i Forhold, hvor den lovlige fastsatte Værdi rammer særlig haardt. Men den lovlige foretagne Vurdering er jeg ikke i Stand til at omstøde. Hvis jeg ophæver Maksimalprisen, og ingen mere vil sælge Korn her i Landet, fordi saa mange Herrer har talt, som de har, her i Rigsdagen, men Kornet skal frem, fordi vi har Brug for Brød, og Ekspropriation maa foretages og Værdien paa ny fastsættes, ja saa kan denne Vurderingskommission ikke komme til noget andet Resultat end det, den er kommet til, thi den har dømt ikke blot paa Grundlag af et enkelt Skøn, men ud fra samtlige foreliggende Forhold.

Man har bl. a. her stærkt betonet — særlig var det ærede Medlem fra Ruds Vedby (Svendson) meget inde herpaa —: Er det dog ikke urigtigt, at den Situation nu kan komme til at foreligge, at man maa afstaa fra at bruge Rug, som man ellers bruger til Foder, dertil og betale en noget højere Pris for et andet Foderstof? Jeg erkender, at der her foreligger en Vanskelighed, og derfor har jeg ogsaa sagt, at hvor den faktisk foreligger som en virkelig Byrde, skal vi søge at hjælpe. Men dette Forhold kan ikke anfægte selve Vurderingen, thi de Herrer har selv været med til at billige, at Rug ikke mere kan bruges som Foder her i Landet paa Grund af de ekstraordinære Verdensforhold, vi nu befinder os i. Den Dag, Landboforeningerne sagde: Rug er ikke mere Foderstof her i Landet, blev det juridiske Grundlag for at kræve andet Foderstof som Erstatning for Rug fjernet. Det, der er fuld Erstatning for Rug, er et Beløb, for hvilket man kan skaffe tilsvarende Brødkorn — ikke Foderstof. Saaledes er det blevet ved selve Opfødringsforbudet, og de Herrer, som den